

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tristoipno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 kra?
7 " " " " 2 "
6 " " " " 3 "

Za veče črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v banški ulici ter v Trstu, via Cassina, 3.

Isi naj se blagovoljno pošiljajo med drugim „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa oporavnitva „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delatcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri oporavnitvi.

Tužna Istra.

Pod tem naslovom prinesli smo v zadnji številki odlomek govora, ki ga je imel istrski poslanec dr. Vitezić v državnem zboru 13. aprila t. l. Onim besedam dodali smo danes drug odstavek, iz katerega momejo čitatelji spoznati, kako se vlada v pravnem oziru sosednja in sorodna nam dežela, mejna grofija istrska. Odlisni poslanec je nadaljeval:

Dne 25. aprila 1885 uležil je načelnik hranilnega in posojilnega društva Koperskega pri pomorski in trgovinski sodnji v Trstu zapisnik o drugem običnem zboru tega društva. Pri vsaki novi volitvi treba je namreč imena odbornikov naznaniti sodnji, da jih vpiše v zadržni register. Ker je uradni jezik tega društva hrvaški, je ono to ulogo napravilo v hrvaščini. Pomorska in trgovinska sodnja v Trstu je pa to ulogo zavrnila (čujte! na desni.), češ, da ni spisana v jeziku, ki je pri tej sodnji običajen. Načelnik se je proti temu pritožil, pomorska in trgovinska sodnja je pa tudi pritožbo a limine iz istih uzrokov zavrnila. V takih okoliščinah, to se zna, načelniku ni drugega ostajalo, kakor pritožiti se na deželno sodnijo, ktera je pritožbo sicer sprejela, uslišala je pa ni! Načelnik se tudi tega ni ustrašil, nastopil je pot izrednega revizijskega ugovora po postavi zopet pri pomorski in trgovinski sodnji. Če prav se je deželna nadsodnja podučljivo izrekla, da se take uloge sprejemajo pri prvi instanci, jo je sodnja zopet a limine odbila. (Čujte, čujte! na desni.)

„To Vam je v resnici zadržavanje pravice, kakor si je hujše misliti ne morete. Načelniku na to pač ni drugega kazalo, nego obrniti se na prizivno sodnijo, ktera je predložila vse prejšnje akte najvišji sodnji. Le-ta pa ni za vredno spoznala, da bi bila vsaj jedno besedo spregovorila na grajo prve instance. Tako postopanje je tem bolj zanimivo, ker ni še dolgo, da je ravno ta sodnja popolnoma sličen slučaj, ki se je pri drugi sodnji v drugi pokrajini prigodil, kot nepostaven zaznamovala in je brez ovinkov izrekla, da je onde krivdo delal dotični sodnik.“

„Usojam si v tem oziru prečitati brzojavno vest, kakor je stala dne 9. t. m. v „N. fr. Pr.“, ako mi namreč g. predsednik to dovoli. Izvira iz Prage z dne 9. aprila t. l. in se glasi: „Včerajšnji odlok najvišje sodnje, s katerim se je odbil ugovor okrajnega sodnika Pivla v Gabelnu zaradi obsodbe na stroške, ker ni hotel sprejeti češkega pooblastila in ker se je branil sprejemati češke pritožbe za deželno sodnijo, utemeljuje se s tem, da na podlagi dvornega dekreta z dne 22. decembra 1885 pisma, ki so pisana v katerem koli deželnem jeziku, ne potrebujejo nikake prestave priložene. K takim pismom spadajo tudi pooblastila. Zavrnitev češki spisane pooblastilnice je bil izvestno protipostaven.“

„Dalje se v dotičnem odločilnem utemeljevanji naglašajo, da okrajna sodnja Gabelska ni imela pravice, odbijati ugovore češkega odvetnika, glaseče se na višje sodnijo, samo zato, ker so bili spisani v češčini, ki pa menda v Gabelskem okraju ni običajna. Da se je torej pooblastilo zavrnilo, je bilo popolnoma a neopravičeno, ter zadeva vsa krivda le okrajnega sodnika Pivla, ki ni hotel pravice priznati. Ali ste slišali gospodje, da najvišji sodni dvor kaj takega smatra za zadržavanje pravice! (Čujte! čujte! na desni.) In po pravici in resnici obsodil je sodni dvor okrajnega sodnika, da mora dr. Cardu povrtni vse stroške, kar jih je imel a dotičnimi ugovori.“

„Pri tem slučaju, ki je, kakor ste videli, popolnoma sličen onemu, ki sem ga jaz omenjal, — kajti v obeh slučajih gre za vloge obstoječe iz pisem: in sicer v drugem za pooblastilo, v prvem za zapisnik neke seje; v obeh slučajih so ugovori in pritožbe, ki so se predložili vrhovni gosposki, in ktere je povsod prva instance a limine zavrnila — je najvišji sodni dvor postopal s vso strogostjo, za pritožbo po meni navedeno pa niti besedice ni imel. (Čujte! na desni.)“

„Najvišja sodnja je le kar potrdila, kar je trgovinska sodnja ukrenila, in dobro je bilo; in to iz naslednjih razlogov: prvič se smo postavili z dne 25.

maja 1883, št. 70 rabiti le pri pravnih zadevah; drugič, ker ta postava rabo slovenščine le pri isterskih sodnijah dopušča, Trst pa ne spada k Istri; in tretjič, ker se v pravdarskih zadevah rabi §. 4. patenta od 9. avgusta 1854 in ker je pri trgovski sodnji v Trstu nemščina in italijansčina v rabi. — Na podlagi tega, kar smo ravno slišali, nam pač ni več mogoče v Istri, kjer je vendar ogromna večina prebivalstva slovanskega rodu, najnavadnejših izjav o dedšinah ali prošnjah za vknjižbo vlagati v jeziku, ki ga govori večina prebivalstva, če prav nam je dovoljeno, da se pri imenitnejih pravnih tega jezika poslužujemo.“

„Gledé utemeljevanja usojam si pa napraviti kratko opombo. Res je sicer, da § 4. patenta z dne 9. avgusta 1854 določa, da se morajo pisane prošnje, kadar se tiste ne dotikajo pravnih zadev, izdelovati v sodniškem jeziku. Toda, ker tukaj ne gre za notranjo, temveč za zunanjo stvar, je vendar čisto naravno, da je tukaj „sodniški jezik“ eden in isti a deželnim jezikom. Da je res tako, razvidi se že iz Jožefinskega sodnega reda, kjer je sodniški jezik popolnoma ravnopraven deželnemu jeziku.“

„Kar se pa tiče drugega uzroka, da namreč Trst ne spada k Istri in da se pri sodnji, o kateri je tukaj govorjenje, rabi le nemščina in laščina za uradni jezik, moram opomniti, da se področje one sodnje ne razteza le na Trst, temveč tudi na zdani del Istre okolo Kopra, kjer je hrvaščina izvestno deželni jezik, in prav zaradi tega mislim, da je tudi ta uzrok piškar. Vrh tega moram pa še omeniti, da še večkrat navedeni dekret z dne 22. decembra 1885 določa in sodnijam nalaga vse vloge od kraja sprejemati, naj bodo v katerem koli deželnem jeziku pisane, dalje odlok z dne 15. marca 1862 v svojem četrtem odstavku vsem sodnijam po Primorju, toraj tudi Tržaški trgovinski in pomorski sodnji, določno predpisuje, vse vloge, ki so v slovenščini pisane, sprejemati in kolikor se dá, tudi v tem jeziku reševati.“

„Da, še več; da so se te določbe bolje razumelo, razložilo jih je o. kr. pravosodno ministerstvo povodom posebnega takega slučaja a odlokom 20. oktobra 1886 in a dekretom primorske deželne nadsodnje z dne 30. ravno tistega meseca, rekoč: „Ker ministerski odlok z dne 15. marca 1862 odločno splošno zahteva, da sodnje pō tistih krajih, kjer Slovani prebivajo, morajo sprejemati slovanski spisane vloge, ne da bi se razločevale ali se take vloge dotikajo kazenskega ali civilnega predmeta, in potem, ali je poslednji pravdna ali nepravdna zadeva, se toraj na vsak način tudi sprejemanje pravi in družih vlog v pravdarskih pravnih zadevah v omenjenem sodniškem okrožji dopušča.“

„Iz odloka najvišjega sodnega dvora, ki sem ga poprej omenjal, je sledilo, da si je moral društveni načelnik oskrbeti laško prestavo dotičnega zapisnika, ktero je na to še enkrat predložil a laško vlogo. To se zna, da mu jo je sodnja sedaj ugodno rešila. — Ta dogodek objavil se je dne 14. febr. t. l. zvišenemu g. voditelju pravosodnega ministerstva a prošnjo, naj skrbi za to, da postanejo tudi isterski Slovani deležni ravnopravnosti, ktera jim je po temeljnih postavah objubljena.“

„V seji 9. oktobra l. l. stavil sem tudi interpelacijo zvišenemu g. pravosodnemu ministru gledé nepostavnega postopanja Pazenske o. kr. okrajne sodnje povodom neke obravnave. Odgovora na to interpelacijo še nimam. V imenu in interesu prizadetih oseb prosim g. pravosodnega ministra še enkrat za odgovor na njo.“

„Konečno še izgled, da boste tudi videli, kako pravno varstvo imajo isterski Slovani. Trije duhovniki slovanske krvi tožili so urednika laškega liberalnega lista „L' Istria“ zaradi razžaljenja časti povodom dopisa, ki ga je imenovani list objavil. Porotna obravnava trajala je dva dni, 20. in 21. septembra 1883, in a urednika a 11 proti 1 glasu spoznali za

nekrivega. Nikakor si ne usojam to razodbo kritikovati, pač pa moram omeniti nekoliko okoliščin, ki so a to obravnavo v tesni zvezi.“

„Dne 19. septembra tistega leta, torej na predvečer obravnave napravila se je porotnikom večerja. Imen gospodov, ki so to večerjo napravili, nečem imenovati, da jih ne osramotim, kajti tista večerja jim jako malo časti dela. Po obravnavi bil je zagovornik tako brezskoten, da je pohvalil izrek porotnikov in ga je celo za domoljubnega smatral. Ravno tako je jeden porotnikov tistega, ki je urednika krivega spoznal, javno osramotil.“

„Vse to so dogodki, ki jih je vsakdo lahko bral po listih; ker jim ni nihče ugovarjal, moram si misliti, da so resnični. Iz njih pa, gospoda moja, lahko spoznate, kako duleč da so že naši nasprotniki prišli po zaslepljenosti in strasti. Jaz sem sem velik prijatelj porotnih obravnav ter jih smatram a vrlo koristno napravo. Mislim pa, da, če jih hočemo čisto ohraniti, jim moramo tudi a potrebne garancije skrbeti. Za take garancije smatram zdravo ravno pravno čut in tanko vest; obojo to pa zahteva visoko izobraženo prebivalstvo. (Dobro! dobro! na desni.)“

„Kjer ni teh potrebnih lastnosti, ondaj se je bati, da se bode porotna oblast slorabila. Kar se gledé tega Istre tiče, vam povem, da se ravno ta navedeni dogodek ne kaže v najlepši luči. Tukaj se lahko vsaj odkritostno izrečem, da, če bi se mojim rojakom na izbero dalo, kdo naj jih sodi, ali porotniki ali sodniki, ki so pravoslovje študirali, vam naravnost povem, da bi se vsi za poslednje odločili. To so vam žalostne razmere; žalbog, da so le preveč resnične. Dogodek, ki sem Vam-ga navedel, Vam jih najboljše potrjuje. (Dobro! na desni.)“

Postavne določbe gledé ravnopravnosti jezikov v Avstriji.

Spisal dr. Fr. Oblak.

VI.

Še večje važnosti nego civilno pravo, ki urejuje le premoženjske pravice med državljani, je kazensko pravo, ki se svojimi določbami sega prav globoko v javno življenje. Tudi gledé posameznih oseb (in te obdobje najprej nasledke, če prestopijo postavne zapovedbe) je to pravo, istraženo v bolj ali manj dovršenih kazenskih zakonih, neizmerno važnost. Ali niso osebna čast, predraga prostost in celo življenje vredne, da jih vsaka človeška naredba, samo zaradi njih, strogo in natanko varuje? In ali ni treba, da postava sama ostro čuva nad tem, kdaj sme končno in omejeno bitje vitiati se v pravice, ki so le neskončnemu in neomejenemu Bitju pridržane?

Kazenski sodnik ima težko pa važno nalogo, da popravi, če ne kolikor mors človek, vsaj kakor to človeške naredbe velejajo, slabo in krivo odgojo. On toraj (vsaj pri nas) ne sme drugače ravnati, nego to postava izrekoma zapoveduje, kajti člen IV. uvodnega patenta k sedaj veljavnemu avstrijskemu kazenskemu zakoniku, ki ima pri svoji priznani pomakljivosti vendar prav lepe psihološke nazore, pravi izrekoma: Po tej kazenski postavi se more od onega dneva naprej, ko se nje moč prične, samo tisto kot hudodelstvo, pregrešek ali prestopok obravnavati in kaznovati, kar je v njej izrekoma a hudodelstvo, pregrešek ali prestopok izrečeno.

To „tisto“ mora sodnik nekakšno in jasno imeti pred seboj, če hoče po postavi pravično soditi. To pa se more le tedaj doseči, ako se kmetljivo dejanja prav preiskuje.

Delo preiskovanja pa opravlja preiskovalni sodnik.

Ta sodnijska oseba je v kazenski pravdi za pravilen in postaven izid pravde odločilna in njej je kazenski postopnik izročil vse pravdno breme, katerega nikakor ni olajšal a kamoro svetovalcev (Rathskammer), ki čuva le nad tem, da se preiskava redne vrši, in ki obstoji iz treh sodnikov. Preiskovalni sodnik namreč ima preiskavo

praviloma osebno in neposredno voditi (§ 93. kaz. post.), kar tirja, da se postavi za preiskovalnega sodnika sposobna oseba, ki je pred vsem vestna in vesča postave, ki zna popolnoma jeziki oseb, s katerimi ima navadno opraviti, ki je toraj deželni jezik v okrožji sodišča, pri katerem posluje.

To isto velja tudi glede sodnikov, katere naprosi preiskovalni sodnik, da mesto njega opravijo kak preiskovalni posel. Toraj je treba, da poslujejo tudi pri okrajnih sodiščih sposobne osebe, kajti preiskovalni sodnik navadno prosi, naj okrajno sodišče preiskuje vsako kravnjivo dejanje, ki se je godilo v okrožji tistega sodišča. In to velja v obče tudi glede predsednika v končni obravnavi kako kazenske pravde, kajti §. 240 sedanega kaz. post. pravi izrekoma: Predsednik se ima pri presljudenju priči in izvedencev po onem ravnanju, kar je bilo glede preiskovanja za preiskovalnega sodnika ukazano.

Med temi ukazi se nahajajo tudi določbe glede jezika, kajti namen preiskave same je, da se resnica lave, in naravno je, da beseda je najvažnejše sredstvo, ki služi v ta namen. Ta ne veljajo več politični obziri, in tudi narodnostni prepričanja utihnejo pred močnim migom resne Pravice.

Dopisi.

Iz Solkana, dne 6. maja. — Vesela vest, da priredi „Delalsko podporno društvo iz Trsta,“ kakor tudi „Bralno in podporno društvo iz Gorice“, na binokšno nedeljo velik „ialet“ na Sv. Goro, je nas Solkance močno razveselila. Kakor se nam poroča, udeležili se tega izleta veliko število tržaških in goriških Slovencev. Na S. Gori bode ob 10. uri slovesna peta maša, pri kateri bode pel močan zbor tržaških pevcev. Po sv. maši se gostje nekoliko okrepčajo, potem pridejo zopet skupno v Solkan, kjer bodo obedovali po raznih krčmah. Popoldne pa mislijo prirediti veliko veselico na županovem vrtu, ki bode obstajala s godbe in petja, pri katerem bodo sodelovali večji del tržaški pevci. Kakor se razvidi, utegne biti ta dan za našo občino veličasten v narodnem in v gmotnem oziru. Zatorej na noge, dragi občani, posebno pa slavno županstvo in društvo čitalnice. Naj za to skrbita, da se naši bratje Slovenci od jadranskega morja, kakor tudi s Goriškega, prav dostojno in častno sprejmejo. Pokažimo, da pri nas še vedno veje bratovski narodni duh, ter svojim bratom Slovincem že zdaj kličimo: dobro došli!

Rodoljub.

Iz Tolmina, dne 20. aprila 1886. — Moje mnenje je bilo, da bi niti besedice ne znil na odgovor gosp. dr. P., ravnatelja narodne čitalnice, v „Soči“ št. 4, ker vsak opazovalec tolminskih dogodkov se je vže prepričal, da v društvenem življenju prevladuje le samostojne in da lahonestvo se je vže dobro ugnedilo. In sicer, kako more gospod odgovornik zagovarjati narodnost čitalnice, ko je dal pod tuho gospodičem, kedar so narodne pevce iz čitalnice izbacili? G. ravnatelj ima vsako leto navado pri izbiranju časnikov začeti z nemškimi in sicer z „Neue freie Presse“, potem z laškimi, slednjič pa, če še kaj denarja ostane, naročijo se slovenski časniki. Pa naj bo! Po katerega volji je kdo umeščen, po onega ukusu mora plesati.

Zakaj pa? bi me marikedo uprašal. Kratko: nekdo je ukazal gosp. dr. P. voliti; novega odbora ni pustil voliti, dasi so hoteli trije odborniki odstopiti ter so jedrovite uzroke navedli. Bilo je mnogo udov, ki bi bili radi gosp. I.—da volili za predsednika. Ali — hočeš, nočeš, plavati moraš, kakor voda teče, če ne, prideš v nemilost, ker si kljubovalec!

Da pri običnem zboru ni vse gladko izpalo in da so nekateri vrli Tolminci hoteli vže zginito narodnost probuditi, kaže naslednji slučaj: — Že polnoletni O. G., dragonar v stalnem odpustu, posestnik pa tudi lastnik, ušeljen po brezozirnem postopanju nekaterih čitalničarjev, ni mogel ukrotiti svoje vže razdražene krvi, ter je odkritosrčno, neustrašljivo pa dostojno v pričo vseh rekel, da on se bode le za narodne stvari potegoval, a nikakor ne lahonestva podpiral. A glej; v štirinajstih dneh došel mu je vže „Befehl zur schleunigen Einrückung“ in splošno se je stavljal to povelje v zvezo z dogodki v čitalnici. Tukajšnji lahonestiči pa so tega veselili, misleči, da so v Tolminu vsemočnej. Valed tega dogodka bili so vsi Tolminci potrti. Vsak se je prepričal, da Tolminski obzor je temen. Nikdo ne vé, kedaj prisije solnce osvoboditve!

Tudi rokodelsko bralno društvo že omahuje. Za dan 31. januarja t. l. je bila namenjena beseda s plesom. Njeni odborniki pa so se prepričali, da pri bližnji nevihti ni nobeno po prasto nebo stopiti. Toraj se odpove beseda. — Društvo se je vže preselilo v ono poslopje, kjer čitalnica kraljuje. Sedaj pride razloček med ponosnim gospodom čitalničarjem in malim prostakom še bolj jasno na dan, dokler se obe društvi ne spojita v eno, da narodnost tolmin-

ska dobi še zadnji udarec. Sploh pa se opazuje, da sedanji odborniki so popolno pozabili, kakaj se je bralno društvo ustanovilo. Zdi se, da gospod predsednik gleda, da ne bi prišel v nemilost na nekem mestu. Vkljub vsem oviram so se rokodelci vender osrdili in določili za velikonočni ponedeljek besedico s plesom, pa — brez petja. Izid te veselice pokate, v katerem teh dveh društev je še narodnost doma, in kje čepi prava omika. Bralno društvo pa naj gleda na to, da se vsaj deloma rane zacelijo, katere nam narodni nasprotniki sekajo, če tudi je to jako težko.

Izpod Jalovnika, 28. aprila. — Že nekaj let uživa meliška fara dobroto redne šole, ki je oskrbuje dobro znana, sprotne učiteljska moč. G. Ivan Krajnik je ta močak, ki neumorno dela za pravo omiko naše mladosti in posredno v prosveto naroda, kakor mora vsak nepristranski in razumen opazovalec priznati. Ni mi namen opisovati njegove blažilno delovanje, da ne bi žalil moža, ki ne ljubi, da se obešajo na veliki zvon njegove zasluže. Dober učitelj pa vleče brez palice in šolskih kazenskih paragrafov ukaželjno mladost na se. Veselje raste do šole, a s tem tudi število šolskih obiskovalcev. Le prostor ostaja, kakrščen je bil, ne razmakne se niti za ped ter po tem takem ne zadostuje rastočemu številu otrok. Vedno bolj se kaže potreba novega šolskega poslopja. Da bi enkrat prišlo do tega, podal je krajni šolski svet dotično prošnjo o. k. okrajnemu šol. svetu v Tolminu, ki je isto tako stvarno prepričan o tej nujni potrebi. Le glede prostora, kje naj bi se zidalo novo šolsko poslopje, ni še nič določeno.

Prav to okoliščino menijo nekateri Knežani porabiti v svoje sebične namene in šolo spraviti v svojo vas. Že nekaj časa sem gre glas, da eden tamošnjih občanarjev namerava (čujte!) zastopaj podariti prostor, potreben k zidanju šolskega poslopja, dasi uganje vsak todi memogredoč ptujec koj pri prvem pogledu, da posebno knežki občanarji nimajo preveč sveta, da bi ne vedeli kam z njim. O, radodarni so pa ti Knežani, da je vse kaj! — Že za pokopališče, kakor se sliši, je en tak dober prijatelj brezplačno odstopil potrební kos sveta. „Vsaj tam mi ne bo treba saditi krompirja“ — si bo brčkone mislil velikodušni podjornik živih in mrtvih. Pa k čemu bi tudi ne bili radodarni s svetom? Saj tako je njih skoro ves svet, ker dosti jih gre po svetu s trebuhom za kruhom. Če se posreči ednemu ali družemu, da si kaj zasluži, — ima potle denar! — In kd. smo mi? — Če pa ni zaslužka ali če po nesreči pride celó v bolnišnico, plača že — kmet po sedanji domovni postavi. Toraj živila radodarnost na račun obloženih kmetov! — Tako toraj se obečuje tudi za šolo en prostor po milosti enega Knežana, da mu bodo vsi bolj premožni meliški farani dolžni zato peti večno hvalo!

Ali šalo na stran! Pri tem započetju ima tudi krajni šolski svet kaj govoriti in slednjič ima posebno še o. k. okrajni šolski svet s svojim predsednikom in okrajnim šol. nadzornikom svojo merodajno besedo. Ni verjetno, da bi vsi ti za šolski napredek vnosi in razsvetljeni možje in gospodje dali ujeti se za ono slučajno čudno ponudbo, kakor riba za trnek ter porinili šolo tija v knežki kot samc nekterim koristolovcem na ljubo, katerim je šola in njen napredek deveta briga. V resnici je pa tem le za to, da bi vse vodotoke napeljali na svoje mlane in krčme.

Ker šole nič več kakor cerkve ne more imeti vsak pred svojim pragom, je jasno, da jo je treba postaviti na taem mestu, da se kolikor mogoče obilo otrok z njo ohrusti.

Zato ima pa „Srednja vas“ med Melci in Knežom kakor navlaš stvarjeno lego. Tam je tako rekoč središče cele fare. Šola na tem mestu postavljena bi bila otrokom iz vseh okolo ležečih krajev narložej pristopna. Naj bi pa bila na Kneži, morali bi selaki in rakovski otroci pogrešati dobroto šole, ki so jo do sedaj še tudi s težavo zaradi zime in mraza, — a venderle uživali.

To daje v pomislek en davkoplačevalec, ki završči dobroto šole tudi drugim svoje vrste.

Politični razgled.

Za velikonočnih praznikov mirovala je notranja politika, v katero pride pa zdaj zopet več življenja, ko se je v sredo 5. t. m. zopet sešel državni zbor. V prvi seji je predložila vlada predloge zastran pogodbe z Ogersko. Zbornica je potrdila preporne volitve devetih poslancev in razpravljala nekaj peticij (prošenj). Najvažnejša je bila tista glede omejitve ženitbenih zglasnic. Zbornica se ni spuščala v razpravo te prošnje, temveč je prestopila na dnevni red, kakor je to predlagal peticijski odsek, in sicer zato, ker ta stvar spada v področje daželnih zborov, ker so razmere v raznih deželah različne, in na te se mora postavodajalec ozirati. Druga seja je danes.

Te dni je bil v Grabštajnu na Koroškem kmetski shod, ki je sklenil prositi deželni zbor, da se osnuje deželna zavarovalnica proti ujimi (škodi) po toči, pri kateri se mora vsak posestnik zavarovati. Tudi je sklenil sledečo resolucijo: Obči kmetski shod naj se skliče na Dunaj, državni poslanci kmetskih občin naj osnujejo poseben kmetski klub. V vsaki kmetski občini naj se napravijo sodišča, ki smejo razsojevati v pravih do 1000 gold. Znižajo naj se pristojbe pri predaji posestev, na žito naj se naloži poldrugi gold. varstv. carine od kvintala, osnujejo naj se kmetske zbornice ter razdolže kmetska posestva z izdajo državnih obli-gacij.

Najvojvoda Albrecht pregleduje zdaj vojaštvo po Dalmaciji, kjer ga povsod navdušeno vzprejemajo. Potem pojde v Hercegovino in Bosno, kjer se za sijajni njegov vzprejem delajo velike priprave. To potovanje je velicega političnega pomena.

V Srbiji so bile te dni prvotne volitve, s katerimi pa vlada ni posebno zadovoljna. Pričakovala je večega uspeha, dasi je proti opoziciji rabila vsa mogoča, tudi nedovoljena sredstva. Obe stranki trdite, da je večina na njihovi strani.

Grški je 3. t. m. o 5. uri popoldne potekel čas, ki so jej ga velevlasti stavile, da se izreče, ali se hoče udati njihovim željam. A Grška tega še zdaj ni storila. Prej se je govorilo, da pojdejo zastopniki velevlastij, ako se Grška ne podvrže ultimatumu, iz Aten ter da se umaknejo na parnike mejnarodnega brodovja. Vse to kaže, da velevlasti niso jedine Govori se, da sta ruski in italijanski zastopnik dobila pomirljivejše instrukcije, avstrijski, nemški in angleški pa nečejo odstopiti od ultimata. Francoski zastopnik pa posreduje v korist Grški. Prav lahko, da naposled obvelja Grkom. Že se širi vest, da bi bile velevlasti zadovoljne, ako je Francoska porok za to, da Grška izvrši, za kar se je zavezala.

Kolera v okolici mesta Brindisi se dozda ne razširja močno, prej bi rekli, da pojema, a zadnje dni bolj vznemirjajoče vesti prihajajo z Beneškega.

Po severno-ameriških večjih mestih so se uprli delavci in ustavili so delo, pravijo da jih je 150.000. Zahtevajo samo osem ur dela na dan. V Novem Yorku jim je to že obveljalo.

Domače in razne vesti.

Mil. gosp. knez in nadškof goriški bil je preteklo sredo na Sv. Gori radi kanonične vizitacije. Pred slavlomokom na cesti pričakovala ga je duhovščina z maloštevilnimi verniki, ki tam prebivajo. Med sprejemniki odlikoval se je gospod Komel pl. Sočebanski, ki je dostojno pozdravil višjega pastirja v veliko spodbudo navzočih.

Andrej Komel pl. Sočebanski, c. k. maj-jor v pokoji, solkanski rojak in slovenski pisatelj, bil je te dni v Gorici, kamor je bil prišel po opravihi se svojega sedanjega doma v Gradci, ter je obiskal tukajšnje svoje rojake. Občudovali smo telesno in dušno čvrstost odločnega domoljuba, ki je z besedo in s peresom, z mečem in z dlanijo delal in dela za narod slovenski, za srečo slavne Avstrije.

Študentovska kuhinja. Darovali so v ta namen Vincencijevi družbi č. g. vik. Štefan Valentinčič 3 gl.; za sedem rožic, razprodanih v veseli velikonočni družbi g. Dekleve v Gorici 7 gl.; Matth. VI. 2—4 jeden gold.; mons. Jože Marušič zopet prepustil svoje dohodke izpraševalne komisije za ljudske šole 2 gl. 50 kr.; spiritual ljublj. bogoslovnice g. Flis 2 gl. 50 kr.; prof. Makuc v Bijelici 2 gl. I. I. iz Reč 1 gl. — Bog poverni stoserokratno! Blagim človekoljubom pri-poroča v daljne darove študentovsko kuhinjo: odbor.

Pervega majnika dan so preteklo saboto praznovali dijaki višje gimnazije in zgornje realke. Iz jednakega uzroka so imeli ponedeljek prasto učenci deške vadnice. Jutri pa napravijo gojenke tukajšnega učiteljskega v spremstvu vodstva šolskega in gg. profesorjev skupni izlet v prijazni Rihenberg.

Slovenska Čitalnica v Gorici priredi v nedeljo dne 9. maja ob 8. uri zvečer besedo s naslednjim sporedom: 1. „Narodna“, uglasbil dr. B. Ipavec, poje mlada zbor, 2. „Plavaj, ladja

moja", uglasbil Kücken, poje ženski zbor s spremljevanjem na glasoviru. 3. "Prošnja", uglasbil A. Nedved, poje moški zbor. 4. "Visoki O", šaloigra v jednom dejanji. 5. "Slavjanka", uglasbil Sr. Carli, poje mešan zbor s spremljevanjem na glasoviru. 6. "Tombola". — Čitalniške besede so navadno prav dobro obiskovane; nadejamo se, da tudi pri tej besedi se snide mnogo občinstva poslušat lepo petje, ki se goji v tem narodnem zavodu, in igro, ki se gotovo dobro izvrši, kakor je uže običajno v goriški čitalnici. Torej na svidenje.

Radodarni doneski za otroški vrt in dekliško šolo. Gospod v Tolminu, ki noče imenovan biti, 5 gl.; I. I. v Renčah 2 gl.; Jožef Poljšak v Pračini 1 gl. 60 kr.; Bajec Jožef v Kronbergu 2 gl. 80 kr.; vesela družba v Gorici 3 gld.

Odbor društva "Sloga" imel je 3. t. m. sejo, v kateri je pretresal gmotni stan otroškega vrta in dekliške šole. Oba zavoda sta v tem oziru povoljna in odbor je izrazil željo, naj bi se goriški Slovenci udeleževali v prav obilni meri naprav, za katere rodoljubi mnogo žrtujejo. Vrt in šola sta dobro obiskovana, vendar bi se lahko sprejelo še več otrok nego jih je do zdaj vpisanih. Šola premeni se k letu najbrže v dvorazrednico in bo potrebna še ena učiteljska moč; zato se odbor uže zdaj priporoča prav toplo za nadaljšo gmotno pomoč. Z dosedanjimi uspehi šole in vrta je odbor zadovoljen. Odbor se je dalje posvetoval o bodočih dopolnilnih mestnih volitvah in o zidanju narodnega doma v Gorici. Za prvo zadevo izvolil se je odsek treh udov, ki se sme popolniti z društveniki po potrebi. V odsek za narodni dom izbral je odbor gospode; dr. Al. Rojca, A. m. gf. Obizzija in And. Jegliča. Občni zbor skliče se prej ko mogoče, vendar ne pred koncem državnega zbora. Vse kaže da "Sloga" še živi, če tudi se zaviije včasih v plašč puščavnikov in se zdi, kakor da bi je ne bilo na svetu.

Goriška ljudska posojilnica sprejema sicer hranilne vloge v vsakteri visokosti, vendar obresti daje le od celih goldinarjev in ne tudi od krajcarjev. Nekateri društveniki so prosili, naj se jim deležnina (dividenda) vpiše kot hranilna vloga. To se je zgodilo; ali če hočejo, da jim bodo teklo obresti, naj dodajo, kolikor manjka, da bodo celi goldinarji, ako niso valed dividendinega zneska.

Usmiljeni bratje v Gorici praznovali so 1., 2. in 3. t. m. stoletnico, odkar je njih bolnišnica prenešana s Placute v sedanje prostore. Današnji popravljani in razširjeni prostori so lastina goriškega deželnege zaloga za uboge, ki daje bolnišnici vsakoletno podporo 1800 gld. ter skrbi za ohranjenje poslopja. Leta 1876 postala je bolnišnica javna in ima valed tega dolžnost sprejeti vsakterega bolnika, kolikor jej prostori dopuščajo, ob enem pa tudi pravico, da zahteva odškodnino za vsakega bolnika v določenih vsotah. Z bolnišnico združena je tudi norišnica, v katero se sprejemajo nori s Goriškega na deželne stroške, pa le s privoljenjem deželnege odbora. Omenjene tri dni bil je dovoljen občinstvu vhod v bolnišnico v jako obilni meri; občinstvo se je dovoljenja posluževalo in je pregledalo vse prostore v bolnišnici. Slavnosti udeležili so se redovni predstojniki in tovariši iz raznih krajev, mil. g. knez nadškof, deželni glavar in mnogo druge veljavne in odlične gospode raznih stanov. Hiša bila je okrašena z zastavami, bratje so obiskovalcem vse razkazovali pred hišo skrbeli so bili en dan tudi vojaško godbo.

Volitve v mestno starešinstvo bodo letos vsaj toliko zanimive, kolikor v kaki mali občini na deželi. Če tudi se goriški meščani le po malem vzbujajo iz spanja, v katero jih je bila zazibala brezskrbnost zadnjih let, kažejo vendar, da niso še popolnoma otrpeli. Dotični sestavki v "Soči" so dobro uplivali na živce spečih in bedecih gospodov, in zdaj se opazuje uže splošno gibanje, če tudi večinom le v majhni meri. Naravno je, da Slovenci pri tem ne držimo križem rok, če tudi se ne silimo naprej; in še smemo govoriti o uspehih. Kar bi človek komaj veroval, je vendar resnično, da namreč z nami računajo in se za nas zanimajo, če tudi nas javno nočejo priznati. Da bi slovenski volici kolikor mogoče blagodejno uplivali na bodoče dopolnilne volitve, izbral je odbor "Sloga" v svoji seji 3. t. m. poseben odsek treh udov, ki bo vodil volilno gibanje med Slovenci in skušal dati volitvam tako smer, ki je mestnim koristim najugodnejša. Skrb za meščanov čast in mesta gmotno blaginjo naj bi združila vse one volilce, ki po kupčiji in raznovrstni odvisnosti niso prodani sebičnim tujcem in pohlepim brezdomovincem, ki iščejo lepih naslovov, da bi se meščanom prikupili.

Za knjižnico slov. braln. in podpornega društva se je te dni nakupilo mnogo novih knjig poučnega in lepoznavnega zerna. Naj se udje marljivo poslužujejo ove knjižnice, kajti branje dobrih knjig mnogo pripomore v izomiko in duševno ter tudi gmotno blagostanje. Ob enem se naprosijo vsi prečestiti rodoljubi, da po mogočosti podarijo iz svojih privatnih knjižnic katere zabavne ali pa poučne knjige. Uže lasko leto se je odbor po svoji prošnji v tem smi-

slu obrnil do zavednih rodoljubov ali glas njegov ostal je brez uspeha. Upamo, da se lotos na boljše oberne in da postane s časom v resnici knjižnica bralnega in podpornega društva prava "ljudska knjižnica". Knjige se izposojujejo vsako nedeljo od 11-12 ure dopoldne.

C. kr. kmetijsko društvo javlja s tem, kakor lani, imena tistih trgovcev, kateri so do zdaj predložili uzorce žepa za priskavo, ter priporoča sledeče prodajalce žmletega žepa, o katerih je preiskava dokazala, da imajo žepo prve vrste:

1. Karolina Schloss (ulica Vogel);
2. Ludovik Kebat (ulica Municipio).

Vsak kupec naj zahteva poročstvo od prodajalcev, da je žepo enako, kakoršen je bil v preiskavo izročni uzorec, kateri se je ohranil za slučaj kake pritožbe.

Ura v prvostolni cerkvi goriški že dolgo ni bila na najboljšem glasu, ali tako trdovratna ko od Velike noči naprej ni bila še, da bi pomnil. Prej je kazala včasih prežgodaj, včasih prepozno, vendar kazala je; a zdaj stoji, kakor konj, ko se noče ganiti, in je kazala zadnje dni samo dvakrat na dan prav: ko je bilo 5 minut čez poldan in 5 minut čez polunoči, pa še takrat ni sama povedala, kolika je ura, ampak svojo uro moral je v rokah imeti in na njo gledati, kdor je hotel določiti, kedaj prvostolna ura prav kaže. Te dni se je ta čudni stroj za toliko zboljšal, da je šel za 20 minut naprej in da kaže zdaj cel dan 25 minut čez poldan, in celo noč 25 minut čez polunoči. Pravijo, da ura se je ustavila od žalosti, ker se je dosednji kanonik-župnik odpoval svoj župniški časti (21. aprila), in da ne pojde več prav, dokler ne dobi prvostolna cerkev novega župnika. Prihodnjost bo učila, koliko je na tem. Zadnje večje delo odstopivšega župnika v veliki cerkvi so zunanja velika vrata pri vhodu v cerkev, ki bolj pristojajo resnemu poslopu od prejšnje nizke škafije, skoz katero se je prišlo v cerkev. Leta in težave napotile so kanonika-župnika, da je odložil svojo butaro. Naj bi se posrečilo prvostolnemu kapitelju goriškemu izbrati takega župnika, ki bi redno opravljal vsa dela, kakor dobra ura, in ki bi izročnim vernikom bolje kazal pot v nobesa nego kaže sedanja ura v zvoniku nočne in dnevne čase.

Male vesti. Monsignor Andrej Pavletič, papežev kamornik in vodja deželne gluhohele v Gorici, je hudo bolan za boleznijo v obistih. — Slana je padala pretekle dni po vsem Goriškem. Po nekaterih krajih ni nič škodovala ali le malo, po nekaterih posebno v Furlaniji pa močno. — Rudolf Zarli, kancelist v Tolminu, imenovan je c. k. okrajni tajnik na Kranjskem. Tolmin zgubi enega najboljših in najpoštenjših svojih mož. — Umrli je v torek popoldne nagle smrti Jožef Peritz iz Slivnega na Krašu, lastnik gostilne "Pri zvezdi" na trgu Sv. Antona v Gorici. — Vojaška komisija je potrdila načrt za topničarsko kosaarno, katero namerava zidati goriško mesto ob mirenski cesti za 180.000 gld. — V torek popoldne ob 9. uri bil je v Gorici majhen potres, katerega so mnogi opazili. — Dirke preteklo nedeljo niso bile tako močno obiskane ko velikonočni ponedelje, vendar je bilo tudi zadnji precej živahno. — G. Simzig namestništveni tajnik v Trstu imenovan je okrajni glavar na Primorskem; g. Czermak, okrajni komisar v Gorici pa namestništveni tajnik.

Za ceste v okrajnem glavarstvu tolminskem dovolil je državni zbor tudi letos znatne vsote. Za predelavo državne ceste na Ovinku med Ročjem in Platarjem stavljenih je med stroške tekočega leta kot drugo odplačilo 24.000 gld. Lasko leto je bilo dovoljenih 20.000 gld., ki se niso še porabili; tako da je zdaj pripravljenega denara za Ovink 44.000 gld., ki se lahko porabi to leto. Za popravilo in razširjenje skladozne ceste s Čiginja čez Most v Cerkno in dalje na Kranjsko ob Kopačnici dovoljeno je za letos prvo odplačilo v znesku 5000 gld., ki se porabi ves, kakor tudi odplačilo prihodnjega leta, za oni kos ceste, ki je v tolminskem sodniškem okraji; potem pride na vrsto prihodnja leta oni kos, ki gre po cerkljanskem zemljišči. Za skladovno cesto ob Bači proti Petrovemu brdu in dalje v Zeleznike na Kranjsko dovoljeno je prvo odplačilo v znesku 8000 gld., iz česar sledi, da s tem delo ne bo še končano in da bo treba še nadaljnjih odplačil. Vsega vkup dovoljeno je omenjenim cestam za letos 37.000, oziroma 57.000 goldinarjev. Za delo na Ovinku se v kratkem razpiše javna dražba, ako se ni še razpisala.

Steklega psa ubili so predčerašnjem blizu tovarne za plin. Včeraj popoldne pa se je na slovensko kmetijsko šolo priklatil pes, ki sicer ni bil še stekel, ali se je jako sumno vedel. Zaprli so ga in prijaviли mestni oblasti. Pazite na pse!

Razglas. Ker se po obširnih dosedanjih poskušanjih še ni zadostno dognalo, ali je škropljenje za apnom popolnoma izdaten pripomoček tudi zoper tržno bolezen oidium, svetuje podpisano c. kr. kmetijsko društvo kmetovalcem, naj tudi letos, kakor po navadi žveplajo svoje trte, in da bodo vedeli gospo-

dje posestniki na deželi, kam naj se obrnejo, da dobé zanesljivo tacega žepa za žepanje trt, kakoršno se sme vestno priporočati kot popolnoma čisto in pravilno žmleto, sklenilo je društvo izročiti kakor lasko leto v preiskavo vse tiste uzorce žepa, ktere bi mu v ta namen podali trgovci iz Gorice in od drugod. Potem hoče po svojih listih ali na kak drug primeren način priporočati tiste zaloge ali prodajalce žmletega žepa, o katerih bi preiskava pokazala, da imajo žepo prve vrste.

Vsak uzorec naj obsega vsaj en kilogram žepa; nekoliko se ga ohrani v društvenem uradu za primerjanje v slučaju kake pritožbe; ker bodo morali prodajalci zagotoviti, da bodo dajali trtorejcem vedno tako žepo, kakoršen je v preiskavo izročni uzorec. To se naznanja z dostavkom, da se bodo uzorci žepa sprejemali od februarja do junja vsacega leta. C. kr. kmetijsko društvo v Gorici, dne 23. aprila 1886.

Vabilo k veselici, katero priredi Čitalnica na Grahovem 9. dne maja t. l. točno ob 7½ uri popoldne v dvorani g. Andreja Muroveca s sledečim programom: 1.) Zvezna. 2.) Govor. 3.) Popotnik, ugl. H. Volarič. 4.) Deklamacija, "Dražba" S. Gregorčič. 5.) Mihova. 6.) Igra, "Oproščeni jetnik". 7.) Uboj. Pri veselici bo pel "Podmelški zbor". Vstopnina za neude 20 kr. Dohodek se porabi za društveno zastavo. K obilni udeležitvi uljudno vabi odbor.

Pazinski gimnazij opusti se s prihodnjim šolskim letom in z njim tudi spodnja vojaška realka v Pulji. Na mesto teh ustanovi se v Pulji višji realni gimnazij z nemškim kot učnim jezikom. Petičije in resolucije za narodne šole dobile so s tem odgovor, kakoršnega državni poslanci niso pričakovali.

"Slovenska Matica" v Ljubljani imela je 28. aprila svoj 21. občni zbor, pri katerem so bili voljeni k ostalim sledeči odborniki: S. Gregorčič, dr. Poklukar, dr. Tavčar, A. Raič, I. Hribar, V. Kermavner, I. Murnik, dr. Dolencec, A. Kaspret in J. Kersnik. Prof. dr. Jaglič izvoljen je častni ud. Kostj Kopitarjeve prenesejo se z Dunaja v Ljubljano. Stritarjeva slovsstvena dela se niso kupila.

Človek, v pogledu na njegovo telo in dušo, s kratkim navodom, kako si utrditi in ohraniti zdravje. Za šolo in dom. Sestavil Janko Leban, učitelj v Lokvi (zdaj v Arberji. P. St. Daniel.) Ponatis iz "Učiteljskega Tovariša" 1885/86 leta. Natisil J. R. Milič v Ljubljani, 1886, 8, 54 str. Cena 45 kr., po pošti 50 kr. Knjiga ima tri dele: kratak opis človeškega telesa, dušeslovni počutki, kako zdravje utrditi in ohraniti.

Zahvala.

Za izraženo mi sočutje in za spremljanje zemeljskih ostankov nepozabljivega in predragega mi očeta **ANTONA KOMAVLI-JA**

k večnemu počitku izjavljam spoštovanim gospodom And. Konjedicu županu, Ant. Ivandču, predsedniku kr. šol. sveta, Božidarju Kopeču u. o. k. finančne straže nadzorniku v pokoji, ter č. g. Mihaelu Cenciču, kot tolažitelju v zadnjih trenutkih blagega pokojnika, najtoplejšo zahvalo.

Deskla, 5. maja 1886.

JAKOB KOMAVLI,
učitelj.

Želodčne bolezni hitro in gotovo ozdravi jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila. Večji del onih kapljic, izliskov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu s visoko letničnimi besedami, ni drugaga ko prevar, pogosto še škodljiva. Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne živce, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepčajočo moči kineškega rabarbara, korenike, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gnjusu, riganju, zabasanju, hemoroidalnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 80 kr.

Glavna zaloga v lekarni **G. B. Pontoni** v Gorici. V TRSTU pri **G. B. Rovis**, v KORMINU pri **A. Franzoni**, v TOLMINU pri **C. Palisca**.

Razpustno mijo,

izšel in izdeluje

Franz Pichler,

o. k. živinski nadzornik v avstro-ogarski vojski, ki se je izvršno sponeslo pri vseh zunanjih hibah

konj in goved.

Opetovano odlikovano s častnimi spričevali, zahvalnimi pismi in priznanji po živinskih zdravnikih, kmetijskih družbah in zavodih ter po mnogostevilih posebnikih. Dobiva se v Gorici pri: J. Cristofolotti.

Št. 3310. P.

Oznani.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), ustanovljeno po grofu Thurnu v Gorici, naznanja, da bo dne 7. junija t. l. začela javna dražba (kanti) naročenih zastav l. četrta leta 1885, t. j. tistih, ki so bile zastavljene januarja, februarja, in marca 1885.

Ravnatelj: D. LOVISONI.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava čudodelna pomoč in ni troba mnogih besedi, da se dokazuje njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo la preživetje prav kmalu najdodvatneje živeče bolniki. Prav izvršno vstrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na ječih in na vratih, proti drevesnim boleznim in proti glitam, pri ženskih mesečnih nepravilnostih, zoper holi tok, bojaz, zoper bitje are ter čistijo pokvarjeno kri. Ono ne prežinja samo omenjenih boleznih, ampak nas obvaruje tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; z naročbo in pošiljavo pa odino v lekarni Cristofolotti v Gorici, v Trzinu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovin in v lekarni Alla Ma-donna v Kermine.

Ena steklenica stane 30 novcev.

Št. 1670. š. s.

Razpis

službe učiteljice III. plačilne verste na dvorazrednici v Lokyah.

Služba se odda koj; prošnje naj se vložijo pri podpisnem.

O. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET V SEŽANI
dne 8. aprila 1886.

Piccoli-eva esenca za zelodec

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism, ki jih prejema, Piccoli-eva esenca za zelodec, ki jo izdaja dr. Piccoli, ki jo izdaja dr. Piccoli, ki jo izdaja dr. Piccoli.

Posilja izdelovatelji po pošti v škatulicah po 12 steklenic za 1. 36 novcev.

Gosp. Gabrieli Piccoli-ju, lekarnju v Ljubljani

Na zahtevanje potrjuje, da sem Vaš svet za zelodec, kojega deli se mi dobro znani, v velikih slučajih uspešno rešil proti boleznim v zelodec in slati žili.

Ljubljana, mesec januar 1886.

Dr. Emil Otto Stöckl,

o. k. vladni svetovalec in dolnosodržni poročevalec.

Uspešnost tega izvrstnega zdravila spričujejo tudi dr. D. Agostini, dr. Cambon, vitez dr. Goracchi, dr. Pardo — slovesni tržaški zdravnik.

Podpisani potrjuje, da ima Piccoli-eva esenca Ljubljanskega lekarnja Piccoli-ja hitro in prečudno zdravilne moči. Z njo ozdravilo je mnogo ljudi, moje in sosedne krajine; komaj preteče dan, da me biko prišel k meni, ki me prosil za jedno steklenico zelodečne esence, kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Willich, župnik-kanonik. Plomin, Primorsko.

Po 15 kr. steklenico prodaja v Gorici lekarna Fontani, v Tolmini Palica, v Kermine Franzosi, v Gradci Coassini, v Gradci Pasqualis in nakajja se večinom v vseh lekarnah na Tirolskem, v Trzinu, Istri in Dalmaciji.

Išče se stanovanje

s tremi ali štirimi sobami.

Ponudbe sprejema čitalnični čuvaj.
V Gorici, 7. maja 1886.

Naznanilo.

V zalogi podpisane bukvarne dobiva se knjiga:

Marija moja Kraljica

ALI
ŠMARNICE

Spisal

ANTON ŽGUR

izdal v Ljubljani v Polski

Z dovoljenjem Ljubljanskega Knezoškofstva. 346 str.

Ohseg: Marija, moja luč; moja zvezda; moje solnce; moja pesem; moje bukve; moj vrt; moja jed; moj ščit; moj bliser; moja beseda; moje drvo; moje veselje; moje srce; moja sestra; moj studenec; moja nevesta; moja podoba; moja svetilca; moj prejan; moje prošnje; moje sidro; moje pribežališče; moje prebivališče; moja trdnjava; moj turin; moje zdravilo; moja pot; moja čudodelnica; moja srednica; moja mati; moja krona; moja kraljica. — Pridejane je sv. maša, molitve, katere naj se s mašnikom vred opravljajo po vsaki tih av. maši, lavretanske litanije, molitve, k svetemu Rošnjemu Telesu, k sv. Devici Materi Mariji, k svetemu Jožefu, za vse potrebe, Litanije vseh svetnikov, molitve po litanijah, molitev h križanemu Jenuzu, tri božje čednosti in sv. križev pot.

Cena letošnjim "šmarnicam" je ta le:

Vezane v pol usnji — gld. 90 kr.

" vse v usnji 1 " 20 "

Po pošti 10 kr. več. Kdor jih 12 skupno naroči, dobi eno za nameček.

Tvarina je dobro obravnavana in prav koristna; ker ima mične izgled in dogodbe, priljublja se knjiga gotovo vsakemu.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani
stolni trg št. 6.

Objava.

Jako važno za vsako družino!

Velikansko zalogo jako solidne tovarne fonix-srebrnega blaga sem jako po cenit kupil in jedini morem jako dobro patentovano

jedilno orodje iz fonix-srebra

prodajati po sledečih zares basnovitih cenah in sicer posamezne kose:

6 nožev z zano	si resili	gld. 2.—
6 patentovanih	iz fonix-srebra s krono	1.50
6 masivnih patentovanih vilic iz fonix-srebra s krono		1.50
6 masivnih patentovanih kavinskih žlic s krono iz fonix-srebra		—65
6 finih jajčnih žlic		—45
6 prekrasnih finih jajčnih kupic		—60
1 masivna izvrstna čajno cedilnica z drsalom		—50
1 masivna zajemalka za mleko		—75
1 zajemalka za juho		1.—
6 masivnih podstavkov za nože		1.25
2 jako lepa srebrnika za na mizo		1.—
1 prezentovalna tesa		1.50
1 fina cukarnica in poparnica		—40
40 kosov.	Vkup gld.	13.30

To jedilno orodje vkupe 40 kosov, najedenkrat naročeno, dam samo za gld. 10.

To patentovano fonix-srebro je najboljša ponaredba srebra, ostane vedno belo, kakor pravo srebro, se ga ne loti zeleni volk, kakor drugih kovin, in je tedaj zdravju jako ugodno, saj se se za priporočati vsaki družini, lastnikom gostiln in kavarn.

Za dokaz, da je moja objava resnična resnica, zveštem se javno, da naugajajoče blago tako nazaj vramem in denar povrnem. Vsakdo tedi lahko bomo strbi naroči.

Posilja se hitro proti poštnemu povzetju.

Kup: Universal-Export-Bureau,
S. Löw, Wien, 11, Flossgasse 2.

Tekočina zlata

za pozlačevanje in popraviljanje okvirov i predmetov z lesa, kovi, porcelana i stakla; za posrebrevanje vsakoršnih predmetov s kovi. Vsak človek more z največjo lahkoto vsak predmet pozlatiti ali posrebrati.

Cena steklenice zlata ali srebra 1 fl. s poštnim povzetjem ali za naprej poslani denar (tudi v pisemskih markah) pri

Leopolda Epsteinu v Brnu (Moravsko).

Tekočina srebra

ALOJZIJ BADER

svečar v Gorici, na Travniku prodaja
voščeno platno za altarje,

ki je prevlečeno s pravim bučelnim voskom, kakor zahtevajo cerkvene določbe. Blago pristno in dobro; cena prav nizka.

Gospoj

Karolini Schloss,

prodajalki jestvil,

Via Vogel, n. št. 2 v Gorici.

Na posebno Vašo prošnjo Vam potrjujem, da uzorec z mletega žepa, ki ste ga izročili tukajleji o. k. kmetijski družbi 28. aprila t. l., da bi se kamitno preiskalo, je bilo spoznano kot najboljšiše l. vrste toliko radi svoje visoke čistote, kolikor radi drobnega mlenja.

V Gorici, 1. maja 1886.

Valicogna, tajnik.

Roba za oblačila

samo iz trpežne ovčje volne, za moža srednje velikosti 3.10 metra za gld. 4.96 kr. iz dobre ovčje volne;

za celo " " 8.— " iz boljše ovčje volne;

obleko " " 10.— " iz fine ovčje volne;

Popotni pletki po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12.—

Jako fina oblačila, bluze, zgornje suknje, robo za suknje in dežne plašče, tiš, loden, komisno suknjo, grbenasto suknjo, ševio, tkanko (trikó), polsukno, tkanine za biljardo, prvičen in toskan priporočajo

ustanovljeno J. Stikarofsky, — 1886. —

tvorniško skladišče v Brnu.

Ogledki franko. Ogledno karte za krojače ne-frankovano. Razpošilja se proti poštnemu povzetju čez gld. 10.— franko.

Imam vedno skladišče sukna v vrednosti 150.000 gld. a. v. in je ob sebi razumljivo, da pri moji svetovni trgovini ostajajo ostanki v dolgosti od 1 do 5 metrov; zatagadel sem primoran take ostanke za jako znižano ceno oddajati. — Od tih se ogledki ne morejo razpošiljati, proti temu se nedopadajoči ostanki zamenjajo ali pa se novel pošljeje nazaj. (Opozarjam, da druge firme pač blago zamenjujejo, morebiti s slabijim blagom, a denara ne povračajo.)

Zavoljo ponarejanja po razmožnih ali varajojih firmah sem primoran inserate opustiti in zato prošim, naj se p. t. naročevalci spominjajo moje zanesljive firme in me počastijo s svojim cenjenim naročevanjem, katero vselej izvršim najtežnje.

Dopisuje se nemški, češki, madjarski, poljski, laški in francoski.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

KROJAČNICI IGNAČIJA STEINERJA,

ki je največja v Gorici

v kateri se debi vsak čas na veliko izbiri narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 30 gl.
" " " " " " " "	" " " " " " " "
" " " " " " " "	" " " " " " " "
Površna pomladanska minja	" " " " " " " "
Pomladanska minja	" " " " " " " "

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz raznih tovarov po naročilu vsled mere, ki se izvrši točno in hitro. Uzorec na zahtevo brezplačno in proti poštnino.

Novo došli dolmani najnovejšega kroja od 8 do 50 gl. za gospé. Šaki za gospode od 4 do 15 gld.